



Arrest

nr. 340 018 van 23 januari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. ODITO MULENDA
Auguste Reyerslaan 106
1030 SCHAARBEEK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 29 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat J. ODITO MULENDA.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten. U bent geboren op oktober 1999 in Luanda. U bent christen en behoort tot de pinksterbeweging. U woonde in de Sao Paulo wijk in Luanda en werkte als kapster op de markt en in een kapsalon. Uw beide ouders en uw broer wonen in de Hoji Ya Henda wijk in Luanda. U heeft met niemand die u in Angola kende nog contact.

Een klant waarvan u het haar vlocht op de markt, C., vertelde u dat zij een kapsalon kende dat nog mensen zocht. C. was bevriend met de eigenares van het salon, een influencer genaamd V.B.. Zij kon u met haar in contact brengen. In maart 2024 begon u te werken in het kapsalon dat gelegen was in Talatona.

Het cliënteel van het kapsalon bestond voornamelijk uit mannen met hoge functies zoals generaals die ook een connectie hadden met de staat. U merkte na een tijdje dat uw collega's regelmatig met mannen door een deur in het kapsalon gingen. U begon te vermoeden dat er iets niet klopte. Op een bepaald moment kreeg u ook door dat uw bazin een poeder waarvan u denkt dat het drugs waren kocht. Toen u twee weken in het salon werkte werd u apart geroepen door uw bazin V., zij wou van u dat net als uw andere collega's als prostituee zou werken voor de mannelijke klanten. U weigerde dit waarna ze u nog een week bedenktijd gaf.

U besprak de situatie met uw collega S. en zij vertelde u dat er een plan was om met de vijf collega's van uw shift aangifte te gaan doen bij de recherche. S. had een vriend die rechercheur was. Jullie werkten de maand uit, en de dag nadat jullie uitbetaald werden gingen jullie aangifte doen. U was onder de impressie dat er een onderzoek geopend werd. U hoorde dat de collega's van de andere shift en uw bazin opgepakt werden en dat ze na een dag terug vrij kwamen. Verder weet u niet wat er nog gebeurde. Twee weken na de aangifte begon u van V. berichten te krijgen waarin ze dreigde om u te vermoorden en ook geld van u eiste. Vanaf dat moment besloot u om niet meer thuis te blijven, u ging vanaf toen telkens bij vrienden of collega's overnachten omdat u zich niet veilig voelde. U werd daarna twee keer achtervolgd door onbekenden, u kon hen afschudden. De derde keer was een van uw belagers gewapend, ze gaven u een boodschap: "Vergeet V. niet.". U kon met behulp van omstanders ontkomen. Dit laatste incident vond plaats in maart 2024. Sindsdien ontving u geen berichten of bedreigingen meer. U voelde zich nog wel achtervolgd en besloot dat u Angola zou verlaten.

U wou aanvankelijk naar Brazilië reizen maar dit lukte niet omdat de ambassade al gesloten was en u geen visum meer kon verkrijgen. In november 2024 besloot u dat u naar Portugal zou reizen. Toen u uw visum in orde bracht op de ambassade kwam u daar per toeval uw collega T. tegen. U had haar sinds jullie aangifte deden niet meer gezien. Op 16 mei 2025 verliet u Angola en vloog u naar Portugal samen met T.. Op de luchthaven raakte u haar kwijt. Zij had uw paspoort en ook uw identiteitskaart bij zich. Sindsdien heeft u haar niet meer gezien of gehoord. Op 19 mei 2025 kwam u toe in België. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 27 mei 2025.

U vreest uw bazin V.B. en de staat.

U legde geen documenten neer ter staving van uw verzoek.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Een eerste element dat uw vrees voor vervolging op grondige wijze relateert is dat u het laatste jaar voor uw vertrek uit Angola op 16 mei 2025, geen problemen meer kende en geen bedreigingen ontving. U begon in maart 2024 te werken in het kapsalon (CGVS, p. 15-16). U werkte daar een maand en ging dan met uw collega's aangifte doen (CGVS, p. 28). Ongeveer een maand na de aangifte vond het laatste incident plaats waarbij u achtervolgd werd en een boodschap van uw belagers kreeg (CGVS, p. 34-35). Dit moet dus in rond mei 2024 zijn geweest. U verliet Angola op 16 mei 2025 (CGVS, p. 34). U gevraagd of het klopt dat u na het laatste incident een jaar in Angola bleef zonder incidenten bevestigd u, maar benadrukt u dat u wel schrik had (CGVS, p. 35). U gevraagd of u in die periode bedreigd werd verklaart u dat u geen berichten meer ontvangen heeft. U opnieuw gevraagd of u nog bedreigd werd verklaart u dat u zich vervolgd voelde maar dat u geen berichten meer kreeg. U gevraagd of u ooit overwoog om naar ergens anders in Angola te verhuizen verklaart u dat u niet overwoog om naar de provincies te verhuizen, maar wel naar de wijken (CGCVS, p. 37).

U overwoog de provincies niet omdat u er nog nooit geweest was, desondanks besloot u wel om naar Portugal te reizen waar u ook nog nooit eerder geweest was.

Verder kan er geen geloof gehecht worden aan uw werkzaamheden bij het kapsalon van V.B. dat ook fungeerde als bordeel (CGVS, p. 16). *U verklaarde dat het kapsalon Magnolia heette, en dat het gelegen was in Talatona (CGVS, p. 17). De weinige publiekelijk beschikbare informatie hieromtrent komt niet geheel overeen uw verklaringen. Op 19 november zou de Angolese onderzoeksdienst criminaliteit, SIC, een zaak gesloten hebben omdat er activiteiten van prostitutie plaatsvonden. Uit het onderzoek bleek dat de zaak illegaal opereerde en klanten lokte met beloftes over wellnessdiensten, maar in werkelijkheid andere diensten aanbood. V.B. zou toen gearresteerd zijn samen met 5 medewerkers. Het was echter een massagesalon en geen kapsalon zoals u beweerde, en de zaak was gekend als "Corpo Mágico" en niet "Magnolia" zoals u verklaard had (zie blauwe map). **Dat u niet op de hoogte bent van deze informatie ondermijnt op fundamentele wijze uw asielrelaas. Uw verklaringen komen over als gebaseerd op publiek bekende feiten, waar u echter niet werkelijk persoonlijk bij betrokken was.***

Verder bleken uw verklaringen over uw zogenaamde bazin, uw collega's en het cliënteel van de zaak ontoereikend:

- *U weet over V.B. enkel dat ze de baas is van het salon waarin u werkte en dat ze een influencer was, ze zou ook actrice zijn (CGVS, p. 17);*
- *U kan van uw collega's uit het salon enkel de voornamen geven, voor de rest weet u niets van hun leven af (CGVS, p. 18). U weet niet hoelang ze er werkten of waar ze woonden. Indien u samen met uw collega's aangifte ging doen, en zij ook bedreigingen ontvingen is het niet geloofwaardig dat u met hen geen contact genomen zou hebben. Uw bewering dat u niet beschikte over de telefoongegevens van S. niet had is niet geloofwaardig (CGVS, p. 34) en volstaat niet.*
- *U verklaart dat het cliënteel van het kapsalon generaals waren, afgevaardigden, en kinderen van de afgevaardigden. U zou dit weten omdat V. enkel betrekkingen had met de staat, vrienden had bij de staat. De klanten die het salon sponsorden waren van de staat (CGVS, p. 20). U heeft ook nooit met klanten gesproken. U gevraagd hoe u weet dat zij van de staat zijn verklaart u dat collega's zeiden dat ze van de staat waren en geld hadden. U kon het ook zien aan de wagens dat ze van een hogere klasse waren (CGVS, p. 21).*
- *Ook uw verklaringen over de collega T., waarmee u samen naar Portugal reisde zijn niet aannemelijk. U weet van T. enkel haar voornaam (CGVS, p. 5) en dat ze in het kapsalon werkte (CGVS, p. 18). U verklaart zelf dat u niet veel over haar weet, dat u pas nauwer contact had toen jullie klacht gingen neerleggen en dat u haar na de aangifte niet meer zag tot op de ambassade (CGVS, p. 19). Verder zouden jullie omwille van hetzelfde probleem uit Angola vertrokken zijn, u denkt dat zij recent nog bedreigd werd maar weet niet hoe recent dit was (CGVS, p. 37 - 38). Indien jullie omwille van dezelfde problemen aangifte gingen doen en tenslotte Angola verlieten, kan redelijkerwijs verwacht worden dat u op z'n minst met haar zou besproken hebben wat er juist gebeurd was. Het is verder erg opmerkelijk dat u haar niet meer zag sinds jullie aangifte deden, en dat u haar een jaar later toevallig tegen zou komen bij de Portugese ambassade (CGVS, p. 37). Aan deze verklaringen wordt geen geloof gehecht.*

Indien u effectief zou vrezen voor uw leven omwille van werk, met name uw bazin V. en het cliënteel van het kapsalon zou van u verwacht worden dat u meer informatie over hen zou hebben, of toch op z'n minst geprobeerd zou hebben om deze informatie te bekomen. Er wordt verder ook geen enkel geloof gehecht aan uw connectie met V.B. en de gebeurtenissen die zich als gevolg van het voorgaande afgespeeld hebben. Ook aan wat u verklaarde over het zogenaamde cliënteel van de zaak waar u werkte wordt geen geloof gehecht.

U verklaarde dat u naast uw bazin V. ook nog de staat vreesde omdat zij er connecties zou hebben (CGVS, p. 20, p. 39). Deze vrees is niet geloofwaardig om twee redenen.

- *U verliet Angola met een visum voor Portugal (CGVS, p. 38). U verklaart dat u met uw eigen paspoort en uw identiteitskaart reide (CGVS p. 25). Het is niet aannemelijk dat u in de eerste plaats een visum zou krijgen, en in de tweede plaats het land zou kunnen verlaten met uw eigen paspoort, indien de Angolese staat u kon vervolgen.*
- *U ging ondanks het feit dat u wist dat uw bazin wel connecties had bij de staat, aangifte doen bij de recherche (CGVS, p. 25) die ook onderdeel uitmaken van de Angolese staat. U werd correct behandeld: u*

werd ondervraagd, er werd een onderzoek geopend en uw bazin werd een tijd later ook opgepakt (CGVS, p. 31, p. 34).

Uit uw verklaringen is niet gebleken dat er ook maar enige indicatie zou zijn waaruit kan blijken dat de Angolese staat u zou vervolgen. Dit wordt dan ook niet geloofwaardig geacht.

Verder is het niet geloofwaardig dat u geen contact meer heeft gehad met uw familieleden die nog in Angola verblijven. Indien u vertrokken zou zijn omwille van de problemen die u aantoonde zou op z'n minst verwacht worden dat u toch zou proberen om contact met hen te zoeken en zou proberen te weten te komen hoe hun situatie is. Uit uw verklaringen blijkt niet dat u dit deed, in tegendeel (CGVS, p. 7). U wijt dit aan het feit dat u een probleem zou hebben met uw gsm (CGVS, p. 5): u liet deze vallen toen u in Portugal aankwam en deze zou bijgevolg niet meer functioneren. U kon de telefoonnummers niet recupereren en zou hen ook niet via een computer of sociale media gezocht hebben (CGVS, p. 8 - 9). Dit is geen afdoende verklaring. Tijdens uw onderhoud bij het CGVS had u een smartphone bij u die functioneerde (CGVS, p. 7).

Ten slotte kan u niet afdoende verklaren waarom u het naliet om reeds in Portugal een verzoek om internationale bescherming in te dienen op het moment dat u daar toekwam. U gevraagd waarom u daar geen asiel aanvraag verklaart u dat u het niet weet, dat u van niets wist, ook niet van asiel en dat u niet wist of dat kon in Portugal (CGVS, p. 38). U kan verder ook niet afdoende verklaren waarom u naar België doorreisde (CGVS, p. 39). U zou een man tegengekomen zijn die u een lift aanbood en zo kwam u hier terecht. Van iemand die nood heeft aan internationale bescherming kan redelijkerwijs verwacht worden dat deze persoon zo snel mogelijk een verzoek indient. Deze gebrekkige verklaringen ondermijnen verder uw geloofwaardigheid.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 15 juli 2025. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

Verzoekster voert in het enige middel de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 18 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 (verder: vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van administratieve handelingen.

Verzoekster geeft een theoretische uitleg inzake deze bepalingen.

Verzoekster argumenteert dat ze bang is voor de politieke-militaire autoriteiten van haar land en de influencer V.B. omdat deze haar zouden vermoorden aangezien ze haar ervan beschuldigen dat ze op grond van haar christelijk geloof weigerde zich te prostitueren in het kapsalon waar ze als kapster was aangenomen.

Verzoekster stelt dat ze ondergedoken leefde waardoor ze geen bedreigingen meer ontving tot haar vertrek op 16 mei 2025. Verzoekster verwijst naar de reeds ondergane vervolging.

Verzoekster argumenteert dat er verweerder aanvoert dat er weinig publieke informatie is over V.B. zodat het aannemelijk is dat ze meerdere vestigingen had, waaronder kapsalons en massagesalons. Illegale bedrijven gebruiken bovendien meerdere namen.

Aangezien verzoekster er maar twee weken heeft gewerkt is het ook begrijpelijk dat ze alleen de voornamen, en niet de biografie, van haar collega's kent.

Verzoekster voert aan dat haar vrees geen betrekking heeft op "de staat als geheel" maar voor invloedrijke personen die banden hebben met de macht. Het verkrijgen van een visum is geen garantie voor veiligheid.

Verzoekster heeft geen contact met haar familie omdat ze haar gsm is verloren, haar familie niet in gevaar wil brengen en in Angola 60% van de bevolking geen internetverbinding heeft.

Verzoekster wist niet dat ze in Portugal internationale bescherming kon vragen en is ze met de hulp van een derde naar België gereisd.

Inzake de schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet stelt verzoekster dat de korte arrestatie van V. aantoonde dat er structurele straffeloosheid is en dat er een gebrek aan bescherming is door de staat. Verzoekster verwijst naar haar profiel en stelt dat ze kwetsbaar is voor mensenhandel en uitbuiting. Internationale rapporten benadrukken corruptie, uitbuiting van vrouwen en het ontbreken van doeltreffende beschermingsmechanismen. Ze stelt reeds vervolgd te zijn geweest en beroept zich op artikel 48/7 van de vreemdelingenwet.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

Gelet op de onderlinge samenhang worden de drie onderdelen van het enig middel samen behandeld.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Na kennisname van de elementen in het rechtsplegingsdossier stelt de Raad samen met verweerder vast dat verzoeksters relaas en daaruit voortvloeiende vrees ongelooftwaardig, minstens ongegrond is.

Verweerder motiveert omstandig dat verzoekster gedurende het laatste jaar voor haar vertrek uit Angola geen problemen kende en geen bedreigingen ontving, hetgeen haar aangevoerde vrees elke actualiteit ontnemt. Het laatste incident dat verzoekster aanhaalt situeert zich rond mei 2024 en verzoekster verliet Angola op 16 mei 2025 (CGVS, p. 34).

Tevens blijkt uit de beschikbare informatie dat geen geloof kan worden gehecht worden aan haar voorgehouden werkzaamheden bij het kapsalon van V.B. dat ook zou hebben dienst gedaan als bordeel (CGVS, p. 16); verzoeksters verklaringen komen immers over als gebaseerd zijnde op publiek bekende feiten waarbij zij niet persoonlijk bij betrokken was. Ingevolge haar gebrekkige en ontoereikende verklaringen over V.B., haar collega's, het cliënteel van het kapsalon en haar collega T. (met wie ze samen naar Portugal zou zijn gereisd) wordt verder afbreuk gedaan aan haar geloofwaardigheid.

In de mate dat haar tewerkstelling bij V.B. al geloofwaardig zou zijn, *quod non*, en ze aanvoert door de staat te worden vervolgd of dat ze geen bescherming zou krijgen van de autoriteiten blijkt dat verzoekster het land ongestoord kon verlaten met haar eigen paspoort, alsook dat ze, ondanks het feit dat ze voorhoudt dat V.B.

connecties had bij de staat, aangifte doet bij de recherche (CGVS, p. 25) waar ze correct werd behandeld aangezien een onderzoek werd geopend en haar bazin een tijd later ook werd opgepakt (CGVS, p. 31, p. 34).

Tijdens het onderhoud bij verweerder had verzoekster een functionerende smartphone (CGVS, p. 7) zodat de redenen waarom ze geen contact heeft met haar familie niet aannemelijk zijn.

De bestreden beslissing stelt tevens terecht: *“Ten slotte kan u niet afdoende verklaren waarom u het naliel om reeds in Portugal een verzoek om internationale bescherming in te dienen op het moment dat u daar toekwam. U gevraagd waarom u daar geen asiel aanvraag verklaart u dat u het niet weet, dat u van niets wist, ook niet van asiel en dat u niet wist of dat kon in Portugal (CGVS, p. 38). U kan verder ook niet afdoende verklaren waarom u naar België doorreisde (CGVS, p. 39). U zou een man tegengekomen zijn die u een lift aanbood en zo kwam u hier terecht. Van iemand die nood heeft aan internationale bescherming kan redelijkerwijs verwacht worden dat deze persoon zo snel mogelijk een verzoek indient. Deze gebrekkige verklaringen ondermijnen verder uw geloofwaardigheid.”* Redelijkerwijze kan immers worden aangenomen dat een verzoekster om internationale bescherming, die beweert haar land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer zij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoekster naliel dit te doen in Portugal en zonder duidelijke redengeving naar België doorreisde om het verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in haar hoofde. Dit vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet andermaal een negatieve indicatie voor verzoeksters algehele geloofwaardigheid.

5. De Raad stelt vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar uiteengezette vluchtrelaas.

Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft.

Zij komt immers niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen inzake V.B. door het aanvoeren van niet-gestaafde hypothesen inzake andere illegale bedrijven met andere namen, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen inzake haar onwetendheid over haar collega's, cliënteel en V.B., het poneren van een vrees voor vervolging wegens de ongeloofwaardig geachte verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder inzake de wijze van vertrek uit Angola en de mogelijke contactname met haar familie. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. De verwijzing naar algemene landeninformatie is niet nuttig om haar teloorgegane geloofwaardigheid *in concreto* te herstellen.

Verzoekster slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van onderhavig beroep om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters beweerde asielrelaas. Derhalve is verzoeksters verwijzing in dit kader naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig.

6. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

7. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoekster geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS